

Pesah - a șaptea zi: De câte minuni este nevoie ca să-l vedem pe Dumnezeu? [anul 5785]

Citirea Torei în această zi începe cu ieșirea evreilor din Egipt după ce Domnul a adus asupra faraonului și a egiptenilor cele zece plăgi pentru a-i convinge, poate și pe evrei, de puterile lui și pe faraon să lase evreii să plece. Aceștia habar nu aveau cât de lung și anevoios va fi drumul.

Însă un lucru se repetă de-a lungul citirii fragmentului ca și în citirea celorlalte în continuare de-a lungul povestirii pribegiilor în deșert și anume minuni. Chiar și credință în Domnul și probleme și plângeri și – soluții „simple” de la Domnul: minuni și încă minuni și așa mai departe.

De-a lungul întregului fragment, evreii privesc gloria Domnului și minunile Sale

Iată lista minunilor din fragmentul de sărbătoare:

- „Iar Domnul mergea înaintea lor ziua într-un stâlp de nor, ca să-i conducă pe drum, și noaptea într-un stâlp de foc, ca să le lumineze, ca să poată merge zi și noapte” (Exodul 13:21).
- „Iar copiii lui Israel au mers pe uscat în mijlocul mării și apele le erau zid, la dreapta lor și la stânga lor” (Exodul 14:29).
- „Au ajuns la Mara, dar n-au putut bea apele de la Mara, căci erau amare ... și poporul a cârtit împotriva lui Moise, spunând, ce vom bea? Iar [Moise] a strigat către Domnul și Domnul i-a arătat un copac: el l-a aruncat în apă și apele s-au îndulcit ...” (Exodul 15:23-25).
- „Domnul i-a vorbit lui Moise spunând, am ascultat cârtelile copiilor lui Israel; vorbește-le spunând, pe înserat o să mâncați carne, iar dimineața o să vă saturați cu pâine și astfel veți ști că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru. Și a fost seara: prepelițele s-au ridicat și au acoperit tabăra, iar dimineața un strat de rouă era în jurul taberei. Și s-a ridicat stratul de rouă, și iată pe suprafața deșertului era [ceva] fin și pufos, fin ca bruma asupra pământului. Copiii lui Israel au văzut și și-au spus unul altuia, Mana (cuvântul poate însemna și „ce”) este, căci n-au știut ce este. Moise le-a spus, aceasta este pâinea pe care v-a dat-o Domnul, drept hrană” (Exodul 16:11-15).
- „Moise a spus, mâncați-o astăzi, căci astăzi este Șabat pentru Domnul, astăzi n-o veți găsi pe câmp. Șase zile să o strângeți, dar în ziua a șaptea este Șabat, nu va fi deloc [mană]” (Exodul 16:25-26).
- „Și loșua l-a slăbit pe Amalek și pe poporul său cu tăișul sabiei” (Exodul 17:13).

Oare de câte minuni este nevoie ca să credem în Dumnezeu? Ne-am putea aștepta ca cei care au văzut toate minunile descrise mai sus să nu se mai îndoiască, să aibă dubii, să nu aibă încredere. Am vrea să fim cu toții într-un loc unde nimănui să nu-i fie teamă de pierderea credinței.

Însă poveste ieșirii din Egipt ne dovedește că realitatea este cu mult mai complexă. Credința este doar un sentiment interior cu care noi percepem realitatea. Însă ea nu ne promite nimic, nu de bine și nu de rău. Noi nu știm care sunt planurile Domnului pentru poporul Israel și pentru întreaga omenire.

Fiecare minune este unică și n-o aprobă pe cea anterioară și nu ne vestește despre următoarea care va veni. Fiecare minune nu ne descurajează de a ne plânge și a vocifera din nou, de a ne asigura că toate detaliile sunt puse la punct.

Strigătul nu înseamnă o lipsă de credință, ci speranța că cel care trebuie ne aude și va face ceea ce noi credem că trebuie să facă. Să sperăm că vom avea întotdeauna puterea să țipăm și mai ales că există cel care să ne audă.